

REFERAT
FRA SØR-AMERIKA KONFERANSEN
FORHANDLINGSMØTER
FOREDRAG OG INNLEGG

TID: LØRDAG 16.04.94. KL.9.30-13.00 OG 15.00-18.00.

STED: SALEMKIRKEN, OSLO.

ÅPNING: Arbeidsutvalgsformann, Frank Høgberg hilste
forsamlingen velkommen.

1. Valg av ordstyrere: Frank Høgberg
Solveig Samuelson
2. Sekretær til protokollen: Gro Agersten
3. Valg av valg- og
forslagskomite: Knut Asplund, Roald Jensen og
Hanne Miriam Andersen
4. Navn på menigheter og deres utsendinger: Se vedlagt liste

Foredrag v/ misjonssekretær Reinert Innvær: Nye mål-
nye veier; - utfordringer og muligheter for PYMs
misjon i Sør-Amerika. Se vedlegg!
Innlegg v/ John Agersten, Rudolf Larsen og Else Palma
Johansen. Se vedlegg!

5. Årsrapport fra arbeidsutvalget v/ Frank Høgberg:

Høgberg henviste til formannens hilsen og rapport på
sidene 7 og 8 i Årsrapporten for Sør-Amerika 1993.
Det var 10 menigheter representert i arbeidsutvalget i
1993. Utvalget hadde 8 møter og behandlet i alt 81 saker.
Sakene AU får til behandling omfatter hovedsaklig:

1. Søknader om støtte til prosjekt, kirkebygg osv.
Søknadene behandles og sendes eventuelt videre
til PYMs styre.
2. Henvendelser fra feltene og utsendermenigheter.
3. Spørsmål i forbindelse med PYMs skole i
Argentina/Paraguay.
4. Spørsmål i forbindelse med bibelskoler og
trykkeri i Sør-Amerika.
5. Rapporter fra besøk i Sør-Amerika.

Høgberg poengterte at det er viktig at referatene fra
arbeidsutvalget går ut til menighetene, og at menighetene
sender det videre til sine misjonærer.

Det er viktig å stimulere rekrutteringen til
misjonsarbeid i Sør-Amerika. De nasjonale bevegelsene
vokser, men det er nødvendig med støtte fra norske
misjonærer i mange år framover.

6. **Oversikt over felleskassen og valutaformidlingen v/ Heidi Iversen:**
Regnskapsoversikten er inkludert i Årsrapporten på sidene 79 - 81.
7. **Rapporter:**
Frank Høgberg kommenterte misjonærenes årsrapporter. De viser et godt arbeid som er på gang. Fint med litt statistikk i rapportene. Det gir et bedre bilde av forholdene.
Han takket også misjonskontoret og spesielt Heidi Iversen for innsatsen med å renskrive rapportene og samle dem.
8. **IBRA Radio:** Det var ingen til stede for å orientere om Ibra radios arbeid i Sør-Amerika.
9. **PYMs Barnefond v/ Tor Cato Sørлие:**
Barnefondet støtter arbeid blant barn i 5 land i Sør-Amerika. Disse er: Argentina, Bolivia, Peru, Paraguay og Honduras. 40,6 % av fondets totale bevilgninger går til S.A., dvs. kr. 370.000,-.
10. **PYM-hjelpen v/ Levi Trobe:**
Behovene er store i mange land, og arbeidet har vokst. Det har vært 6 utsendelser til land i Sør-Amerika i 1993. Søstermisjonene i menighetene gjør en stor innsats i dette arbeidet ved innsamling og pakking av klær. "Levis grøt" har gått ut til mange land og gjennom flere hjelpeorganisasjoner. Inntekten av grøtsalget til nødhjelpsorganisasjoner, kommer PYMs arbeid til gode.
11. **Teltmakermisjon v/ Reinert Innvær:**
Ute i verden er teltmakermisjonen en voksende bevegelse. I Norge er det enda et forholdsvis nytt begrep. Det er mennesker som tar en jobb i et "lukket" land på legal måte, og som lever som et kristent menneske i sitt nærmiljø. - Også i Sør-Amerika er teltmakermisjonen voksende. Vil være en økende andel av vårt misjonsarbeid i tiden framover.
Misjonskontoret kan kontaktes for nærmere opplysninger.
12. **NORAD-støttede prosjekter.** Dette emne går ut da Helge Bjørklund og Anders Aasland f.t. er i Sør-Amerika.
13. **Den norske skolen i Argentina/Paraguay v/ Gro Agersten:**
Skolen holdt til i Tartagal, Argentina hele 1993. Astrid Ringås sluttet som skolens rektor sommeren 1993 etter to år ved skolen, og Heidi Iversen sluttet etter et års engasjement. Astrid Forberg Benitez ble tilsatt som rektor ved skolen 1.8.93. Skolen startet da med 8 elever, hvorav 4 bodde i Argentina og 4 i Paraguay.

Skolen flyttet til Atyra, Paraguay i mars d.å. for å avslutte skoleåret der. Årsaken til flyttingen var manglende elevgrunnlag i Argentina p.g.a. hjemreiser. Det er vedtatt at skolen flytter tilbake til Paraguay

denne sommeren. Skolen er nå midlertidig i Atyrà, men misjonærmøtet har vedtatt at skolen skal være plassert i Caacupe så snart de planlagte lokalene er ledige og klare til innflytting.

14. **Bibelskolen i Asuncion, Paraguay v/ Ole Konrad Innvær:**
Se eget vedlegg!
15. **Bibelskolen i Cochabamba, Bolivia v/ Olav Nygaard:**
Skolen har nasjonal rektor. Skolens styre har 7 styremedlemmer. Helge Adolfsen er en av styremedlemmene. I 1993 er det blitt holdt 29 pastors kurs med 224 deltagere. Ut fra bibelskolen er det dessuten holdt desentraliserte kurs på 15 steder.
16. **Litteratursenteret i Cochabamba v/ Olav Nygaard:**
Trykkeriet har nasjonal leder. Han var i Norge og Sverige i 1993. Det er en nedtrapping av gavene til trykkeriet fra No. og Sv., og øking av inntektene fra Bolivia. Det er mulig at trykkeriet vil kjøpe et hus slik at bokhandel og trykkeri blir i samme bygnig. Dette vil i så fall komme istedenfor utbygging. Roald Jensen gav samtidig en orientering om bibelskolen i San Pedro, Argentina som nettopp har startet.
17. **Felleskonferanse - feltkonferanse. Hva skal vi satse på i fremtiden?**
Konferansen ønsket fortsatt egen Sør-Amerika konferanse, men med en felles konferanse hvert 3.år slik som nå.
18. **Valg av menigheter til arbeidsutvalget:**
Filadelfia, Sarpsborg (ny)
Betania, Tønsberg (ny)
Salem, Grorud (gjenvolgt)
19. **Tid og sted for neste års konferanse:**
Konferansen blir i tiden: 21. - 23.april 1995.
Det foreligger ingen invitasjoner til neste års konferanse. Formannen henstilte til menighetene som var representert om å ta opp saken i sin menighet og sende invitasjon.

Innlegg v/ Tor Inge Andersen: Fordeler og ulemper ved å underlegge seg eksisterende nasjonale bevegelser i land hvor vi starter opp nytt arbeid. - Se eget vedlegg!

Formannen i arbeidsutvalget takket avslutningsvis vertsmenigheten.

Oslo 26.06.94

Gro Agersten
Gro Agersten

Vedlegg: Deltakerliste, valgkomiteens innstilling, rapport vedr. bibelskolen i Paraguay, Andersens innlegg, ref. fra R.Innværs foredrag og påfølgende innlegg.

Deltagerliste

Navn:	Menighet:
Aar, Petter	Filadelfia, Kolbotn
Agersten, Gro	Salemkirken
Agersten, John	Salemkirken
Andersen, Hanne Miriam	Betel, Gjerstad
Andersen, Tor Inge	" "
Asplund, Kitty	Salem, Halden
Asplund, Knut	" "
Bauge, Lalla	Filadelfia, Auklandsh.
Bauge, Oddvar	" "
Bjørnevoll, Marie Synnøve	
Brønne, Henry-Marie Rasmussen	Eben Eser, Volda
Cloumann, Aashild	Betsda, Heddal
Cloumann, Jørgen	" "
Draganchuk, Evelyn	
Draganchuk, Natanael	Soer, Ba
Draganchuk, Pedro	
Draganchuk, Rakel Ekornaa, Jacob	Soer, Ba Salemkirken
Edvardsen, Rannveig A Geirdal, Odd	Evangelicalsalen, Oslo Salemkirken
Guldbrandsen, Winnie	
Ekornaa, Mary	Salemkirken
Trobe Levi	Salemkirken
Henriksen, Berit	
Henriksen, Per	
Hjelpedahl, Alf	Salem, Sandefjord
Hjelpedahl, Gerd	" "
Børresen, Elliot	
Kjeldsen, Kjell	Salemkirken
Høgberg, Eva	Filadelfia, Kr. sand
Høgberg, Frank	Filadelfia, Kr. sand
Innvær, Ole Konrad	
Innvær, Reinert	
Iversen, Norma	
Iversen, Hildl	
Iversen, Levi	
Jacobsen, Britt Ragnhild	Filadelfia
Jacobsen, Torleif	"
Jensen, Astrid	
Jensen, Ruald	
Johannesen, Else Palma	Filadelfia, Kristiansand
Johansen, Astrid	Filadelfia, Sarpsborg
Johansen, Kjell Arne	" "
Johnsen, Anker	Salemkirken
Johnsen, Asta	Salemkirken
Jullussen, Gunn-Lisbeth	Pinsemenigheten, Råde
Jullussen, Johan	" "
Karlsen, Thorolf	Sion, Voss
Kjosbakken, Kal	
Kjosbakken, Karin	
Kro, Åse Jacobsen	Sion, Bryne
Kvarstein, Kjell	

Eriksen, Roar	Salem Grorud
Langey, Åsla	Lillehammer
Larring, Kjell	Salemkirken
Larsen, Britt-Lalla	
Larsen, Rudolf	
Riis, Ingvild Tørre	
Navarro, Claudio	Salemkirken
Navarro, Else	Salemkirken
Torre, Berit	
Torre, Håvard	
Nygård, Olav	
Pedersen, Samuel	
Ramslien, Anne Britt	Filadelfia, Kr. sand
Ramslien, Arvid	" "
Samuelsen, Roger	Salem, Halden
Samuelsen, Solveig	" "
Lien, Svein Egil	Salemkirken
Skretting, Gunvor	Klippen, Sandnes
Skretting, Ingvald	" "
Skretting, Olav	Betsda Heddal
Skretting, Shella	" "
Smidsrød, Jan	Betania, Tønsberg
Storslett, Hartvig	Betel, Nøtterøy
Larsen, Sven Olav	Salem, Grorud
Sund, Rigmor	Betania, Mjøndalen
Svartdahl, Aril	Salemkirken
Sætra, Tore	Betel, Y. Enebakk
Serle, Thor Cato	Salem, Lerenskog
Tangen, Bjarne Fredrik	Filadelfia, Sarpsborg
Torgersen, Helge	
Torgersen, Turid	
Valoe, Ingrid	
Vilk, Lalla	
Vilk, Leif	
Roset, Gunn R. Bjørnevoll	
Roset, Jan Terje	
Lira, Lutz	Salemkirken
Janssen, Gunnar	Salemkirken

Ravndal, Reidun Betania, Tønsberg

PINSEVENNENES YTRE MISJON

Søramerikamisjonen

Postgiro nr. 0805 2031029

Bankgiro nr. 1600 20 49965

Sør Amerikakonferansen 1994
Salem Oslo

PYM

Boks 6717, St. Olavs Pl.
0130 OSLO
St. Olavs gr. 24
Tlf. 22 11 43 00
Fax. 22 11 43 43

MISJONSSEKRETÆR
REINERT O. INNVÆR

NORGE

Valgkomiteens innstilling for valg i AU.

Valgkomiteen for årets valg har bestått av Ole Konrad Innvær som leder AU's representant (Svenn O. Larsen var selv på valg og ønsket å stå utenfor denne gangen.) Foruten leder var Finn Jensen med som forstanderrepresentant, og Rudolf Larsen var med som misjonærenes representant.

Menighetene som er på valg er Salem Grorud, Filadelfia Mysen og Salen Halden. Filadelfia Mysen og Salen Halden går ut av AU etter å ha vært med så lenge som PYM's statutter tillater.

Valgkomiteens innstilling er da som følger: Salem Grorud blir gjenvalgt. Komiteens forslag til nye representanter er Filadelfia Sarpsborg og Betania Tønsberg. Menighetene er forespurt og er villige til å stille i AU.

For valgkomiteen

Ole Konrad Innvær
leder, AU repr.

Finn Jensen (sign.)
forstander repr.

Rudolf Larsen (sign.)
misjonær repr.

Formann:

Frank Høgberg
Kromveien 3
4629 KRISTIANSAND

Telefon:

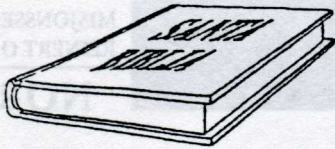
privat 38 03 07 70
arbeid 38 01 24 11

Telefax:

38 01 16 88

Kasserer:

Felleskassa Sør-Amerika
PYM
Boks 6717, St. Olavs Pl.
0130 OSLO

INSTITUTO TEOLOGICO FILADELFIA

DE LAS IGLESIAS EVANGELICAS FILADELFIA DEL PARAGUAY

CASILLA 583

ASUNCION - PARAGUAY

Rapport ang. Bibelskolen I.T.F. i Paraguay.

Det er stor glede i Asuncion i disse dager. Etter flere år med planer om en nye skolebygninger, har det i løpet av siste året blitt fullført så mye byggearbeider at skolen nå starter opp i nybygg. Skolen var jo tidligere i Atyra, men de som er kjent vet jo om veiforbindelser m.m. som gjorde faren for å være isolert stor. Nybygget ligger sentralt i Asuncion og det sier seg selv at en ny skole med sentral beliggenhet, er mye mer praktisk enn den gamle. Skolen består av internat, kjøkken/spisesal og undervisningsbygg foruten vaktmesterboligen som var fra før og er oppusset.

Byggearbeidet har gått forholdsvis raskt fram under ledelse av Stefan Müller, som er sønn av Margareta Müller. Han har i byggeperioden støtte økonomisk både fra Norge og fra Sverige. Han er en fin broder som står på i arbeidet.

Studieplanen for skolen inneholder over 60 emner, undervist av ca. 40 lærere over to år, i følge rektor på skolen. Han forteller også at av de 18 elevene som gikk i 1990, er det flere som er pastorer, eldstebrødre og evangelister. Videre i 1991 var det 19 elever som avsluttet og i 16 elever. I 1993 var det 20 unge mennesker som studerte.

Framover er skolen tenkt også å være en samlende faktor for de tre Filadelfiamenighetene i Paraguay. Slik at det ikke blir tre bevegelser men en i hele landet.

Skolen er et samarbeidsprosjekt mellom Norge, Sverige og Danmark der den økonomisk delen skal deles 40%+40%+20%. I følge tilsendte oversikter er Norges del noe høyere men dette skyldes at andre ikke har betalt så mye som avtalt.

FORDELER OG ULEMPER VED Å UNDERLEGGJE SEG EKSISTERENDE
NASJONALE BEVEGELSER I LAND HVOR VI STARTER OPP NYTT ARBEID:

(Utkast til innlegg på Sør-Amerika konferansen i Salem,Oslo)

v/ Tor Inge Andersen

I DAGENS VIRKLIGHET I SØRAMERIKA

1. De største menighetene styrt av de nasjonale
2. De har en redsel for å bli overstyrt av utlendinger
3. Sterke nasjonalistiske følelser
4. Det fins sterke og farlige terrorgrupper som har imot alt som kommer fra utlandet.
5. Stor forskjell mellom fattige og rike, gjør at rike folk generelt blir sett på med mistro og misunnelse(vi er rike)
6. En sterk evangelisk vekst i de fleste land med vekt på høy Bibelkompetanse.

II MÅLSETTINGEN MED ARBEIDET VÅRT.

Danne selvstendige nasjonale menigheter som er selvunderholdt, selvstyrt og selvutbredende på hurtigst mulig måte.

III FORDELER

1. Kommer inn i et allerede eksisterende arbeid
2. Får hjelp til å kjenne det virkelige behovet ganske raskt.
3. Får raskt en stor kontaktflate på landsbasis ved anbefaling av de nasjonale ledere.
4. Tilliten blir større når de vet at vi kommer på deres betingelser og ikke kommer for å bestemme/herske/regjere.
5. Man får hjelp av ferdige utdannede og erfarne nasjonale medarbeidere til å delta i arbeidet. Ofte de beste de har!
6. Store muligheter å påvirke og undervise for større grupper på Bibelskoler, i konferanser og blandt barne/juniorarbeidere.
7. Ved oppstartning på et nytt sted, har man allerede bevegelsens renommé å vise til.
8. Får hjelp av dyktige evangelister i kampanjer etc.
9. Lettere å få de nasjonale vennene til å forstå at de skal bli uavhengig utenlandsk hjelp, altså bli lik sine søstermenigheter.
10. Med ordnede forhold til den nasjonale bevegelsen har man klargjort sin oppgave, sin begrensede myndighet, hvor man kan plasere midlene fra Norge og de muligheter man har innfor bevegelsen generelt.

(forsettelse på punkt 10)

- Får pastor/misjonærbevis som gir en visse rettigheter
 - Får anbefalinger ved besøk i aandre land og til andre bevegel.
 - Får delta på distrikts og landskonferanser på lik linje med de andre pastorene.
 - Kan konsentrere sine krefter og midler på det man er satt til og unngår maset om støtte fra alle kanter.
11. Bevegelsen skaffer en oppholdstillatelse, skattefritak, gode forbindelser med myndighetene.
 12. Vi kan gjøre oss bruk av nasjonale pastorer og menigheter som et arbeidsredskap ved innføring av nasjonale prosjekter. Disse prosjektene bør være bundet til den nasjonale bevegelsen og som målsetting at de overtas av dem.
 13. Ved overtakelse av oppstartede menigheter har man større mulighet for at arbeidet kan overtas av de nasjonale, med deres tilsyn og ansvar.

IV. ULEMPER

1. Arbeide under litt andre styrings- og strukturformer når det gjelder menighetsoppbygging enn det man er vant til.
2. Kan ikke begynne med "hva som helst", uten at det er godkjent av bevegelsen.
3. Kan ikke oppnå ledende stillinger i bevegelsen.
4. Kan risikere å bli brukt som ei "melkeku", altså de prøver å få mest mulig ut av oss uten at vi får for stort ansvar og myndighet.
5. Må betale "avgift" og eventuelt "tienden" til bevegelsens felleskasse til dekning av administrative utgifter for bevegelsen.
6. Må overlate menighetslokaler og prosjekter til den lokale bevegelsen og deres styringsmåte når man reiser.
- 7.

NYE MÅL - NYE VEIER

UTFORDRINGER OG MULIGHETER FOR PYMS MISJON I DAGENS SØR-AMERIKA.

INNLEDNING

Som misjon ønsker vi å distansere oss fra den politiske erobrer tanken og fra den materialistisk profitt tenkningen. Når vi derfor i dag samles til konferanse under ovenstående motto, er ikke dette basert på verdslig tankegang, men i lydighet mot han som kalte til tjeneste, som ba oss å gå, ønsker vi å være med i arbeidet med å nå millionene med evangeliets frigjørende budskap.

Jeg vil derfor innledningsvis vise til to avsnitt i Guds ord. Joh.21; 6 " Kast garnet på høyre side av båten, så får dere fisk." Dette gir oss et hint om at selv de mest innarbeide og tilsynelatende riktige tradisjoner i blant må brytes. Neste er: fra vers 15; Peters eksaminasjon. Jesus etterlyser ærligheten og et riktig selvilde. Så kan en også stille spørsmålet: Hva ville Peters Pinseopplevelse vært uten møte med Jesus på stranden ved Tiberiasjøen. I kallet fra Herren ligger oppfordring til:

1. Lydighet - 2. Villighet - 3. Ærlighet - 4. Kjærlighet = (Pinseoppevelsen)

Med dette ønsker jeg å si at vårt arbeid og våre bestrebelser hviler på et Guddommeligg kall og på vår overgivelse til Gud.

ET HISTORISK TILBAKEBLIKK

Lenge før noen kjente begrepet Pinsevennenes Ytre Misjon, og før pinsebevegelsen hadde fått skikkelig rotfeste i Norge var den første pinsemisjonær på plass i Sør-Amerika. Jeg tenker på Berger Johnsen som alt i 1910 var på plass i Argentina. Han ble ikke lenge alene misjonær, men både i Argentina og Brasil ble gjenstand for misjon. Assemblies of God hadde f.eks allerede i 1914 etablert arbeid på 11 felt. La meg ta med en interessant ting fra Brasil, riktig nok fra svensk misjon, men sikkert kan vi ha noe og lære også der. Arbeidet her startet også i 1910 ved Daniel Berg og Gunnar Vingren. I sept.1930 besøkte Lewi Pethrus Årsmøte til Assembleias de Deus, i Natal, Brasil. Det historiske ved dette besøket var at Pethrus knesatte prinsippet om nasjonalt ansvar og nasjonale leder i alle menighetene i Brasil. Denne beslutningen har uten tvil vært med å fremme den sterke veksten som pinsebevegelsen opplevde i dette landet, og vært en rettesnor for misjonsarbeidet i Latin-Amerika. Beslutningen har også i vår tid vakt oppmerksomhet blant missiologer og historikere, som banebrytende innenfor misjonstenkningen og nasjonaliseringsprosessen som mange steder tok meget lang tid. En liten pekepinn på utviklingen her kan vi få gjennom følgende tall:

I 1914 var det noen hundre døpte i noen få landsbyer.

I 1930 var det menigheter grunnlagt av svenske misjonærer med til sammen 16000 medlemmer.

I 1953 regner en at Assembleias de Deus du Brazil hadde 750.000 medlemmer og i dag regner man med 14-15 millioner. I Latin Amerika i dag er det 78.000.000 pinsevenner og det er 23.7% av det totale antall pinsevenner i verden. 330.000.000. Pinsebevegelsen i Latin Amerika utgjør 19% av alle evangeliske . Disse tallene er antagelig for gamle allerede, på grunn av den eksplosive vekst man

opplever noen steder. Men gir oss allikevel et bilde av en utrolig utvikling som har funnet sted. Et interessant trekk i vår misjonshistorie er at det alt ved 50 års jubileet i 1960 ble tatt opp spørsmål som : "Endrede misjonssignaler" ved Gunnerius Tollefsen og " En videreføring av samarbeidet innen ytre misjonen" av Martin Ski. Spennende med tanke på at vi i dag 34 år etter taler om "Nye-Mål - Nye Veier" Det må sies at disse 34 årene representerer en rik tid av vår historie.

La oss se litt på de land hvor PYM har vært:

ARGENTINA

Som tidligere nevnt kom Berger Johnsen hit i 1910, han slo seg først ned i Entre Rios, men flyttet i 1914 til Embarcacion i Salta. Dette var den gangen endestasjonen for jernbanene og inngangen til de store skogs områdene kalt Grand Chaco. Han måtte arbeide i mange år og sleit hardt før han så resultater, men en vekkelse som startet i Monte Carmelo ved Pilcomayo floden i 1936 snudde arbeidet, og snart vokste menighetene fram. Dette var i begynnelsen et rent Indianerarbeid, men mange år og mange misjonærer senere arbeider man nå over hele Salta provinsen både blant hvite og indianere.

Som en liten nostalgisk godbit tar vi med Berger Johnsens beskrivelse av møte hvor ånden falt:

" Søndag kveld, i det jeg talte Guds ord, falt Guds ånd plutselig på noen nykomne Mattaco kvinner. De begynte å klappe i hendene , ropte av fryd og priste Gud, og ilden tente. På mindre en to minutter var hele denne forsamlingen under et veldig Åndens vær . Sådant kan ikke beskrives, men de hørte oss 18 km.borte, så dere kan selv forstå! De kom fra den annen side av den Bolivianske grense for å se på, for de kunne høre sangen og lovprisningen. Tenk deg 1500 hender mot himmelen og rop, lovprisning og gledesutbrudd og bønn - å, hvilket brus. Ikke en var stille , fra spedte barn til oldinger med stakk. Det var ikke susen av pinse, men et veldig fremfarende vær. Mange ble helbredet fra sine sykdommer, idet det ble bedt for dem, og lovsangen steg opp til Gud."

BRASIL

Vi har allerede nevnt svenskenes misjon og vekkelsen i Brasil. 12.januar 1936 kom Leonard Pettersen til Rio de Janeiro. Han startet sin tid som misjonær som evangelist i staten Rio Grande del sol. Siden fikk han være med om et stort og rikt arbeid, han opplevde en rik tid i Rio de Janeiro. En annen Nordmann som har arbeidet lenge her er Leif Andersen.

Det meste av misjonsarbeidet i Latin Amerika startet etter annen verdens krig, da reiste mange misjonærer, og etterhvert ble det åpnet arbeid i nye land.

CHILE

I 1947, nærmere bestemt den 26.juni tok Karin og Hardy Mossberg farvel med Halden og kursen stod mot Chile. De slo seg ned i Concepción, og gjorde her en stor innsats i radioarbeidet.

BOLIVIA.

Det var Ragna og Leonard Pettersen som var de første norske pinsemisjonærene her, de kom til landet i 1953, men da var allerede svensk pinsemisjon etablert. De som fra norsk side kom til å dra misjonsarbeidet i gang var Marita og Erling Andreassen, som i 1957 kom til Beni og startet arbeid i Gonzalo Moreno. Arbeidet her startet blant indianere og blandingsfolket langs flodene i jungelområdene rundt Benifloden.

PARAGUAY

Bergliot Nordmoen (Norheim) kom hit i 1952 og tok opp arbeid blant indianerne hun fikk i 1957 forsterkning av Ruth Kjellås og Gunnvor Johansen (Iversen)

PERU

Gro og Jon Agersten var de første PYM misjonærer i Peru, de kom til landet i jan 1967, og avløste svenske misjonærer i byen Tarma på øst-siden av Andesfjellet. Etter to år her gikk reisen videre til jungelen, hvor de tok opp arbeid på et lite sted som kaltes Tigre Playa, men om stedet var lite var arbeidsområdet enormt.

HONDURAS

I Mellom -Amerika ble det Eva og Rudolf Wilhelm som kom først i gang som PYM misjonær. De kom til Honduras i 1966, senere fant de sin tjeneste i Peru, men Lisbeth Jensen Fumero fra Halden fortsatte arbeidet fra 1971.

NICARAGUA

Det foreløpig siste landet hvor PYM har satset i Latin-Amerika er Nicaragua. Hanne Miriam og Tor Inge Andersen flyttet sommeren 1990 til byen San Marcos og tok opp pionerarbeid her. Det nye i denne satsingen er at det ikke er registrert noen norsk eller skandinavisk misjon, men man samarbeider med den nasjonale Asembleas de Dios like fra begynnelsen av.

HVA KAN VI LÆRE AV HISTORIEN?

For noen vil det vi til nå har sagt kanskje bare være en oppramsing av fakta alle kjenner, men en slik enkel oversikt viser at arbeidet i Latin-Amerika ikke har stått stille, men gjennom alle år vært i utvikling og nye områder har blitt nådd. Om så hadde hatt tid til å gå inn på hvert enkelt land ville også fått sett et arbeid som ikke har vært statisk og stillestående, men i alle land har det vært vekst og utvikling. Misjonærene har vært i bevegelse og nye områder er nådd og nytt arbeid er startet. Det har også vært en stor og rik vekst i alle land, selv om ikke alle har like store tall. Men misjonen lider av en uheldelig utilfredshet, denne utilfredsheten er ikke uttrykk for mismot og er heller ikke symptom på noen sykdom, nei tvert om så er denne lidelsen et sunnhetstegn. Den kroniske lidelsen er den stadige trangen: Videre- videre.

HVA MED FRAMTIDEN?

Skal vi kunne mene noe om framtiden må vi kjenne utviklingen der vi er og behovene for ulike arbeidsformer og også ha en anelse om hvilke målgrupper vi ønsker å rette våre krefter i mot.

ARGENTINA

2.777.000 Km² stort, med 34.mill innbyggere, opplever store vekkelser særlig i de siste årene har en innefor den karismatiske vekkelser og Pinsebevegelsen opplevd stor vekst i noen områder. Av folket er 87% Europeere. Mange av minoriteter har klar forståelse av sin nasjonale identitet. 10% av befolkningen er Mestisere, de fleste Paraguayere, Bolivianere og Chilenerne. 1.9% er amerindian. Quechua 300.000 - Mapuche 50.000. Lavlandsfolk 208.000 De fleste av disse i Chaco og i Patagoia i sør.

Argentina er et Romersk Katolsk land, hele 87% tilhører kirken av disse er rundt 60 % aktive. Den evangeliske delen utgjør rundt 5 % Beregninger som er gjort sier at en i år 2000 forventer en vekst til 6.5 %

De vanskelige økonomiske tidene de seneste tiår har ført til at mange i de senere år har åpnet seg for evangeliet. Men det har også vært en stor økning av umoral og stoffmisbruk.

Motstanden mot protestantene henger ennå igjen, og har fått ny styrke gjennom veksten av Jehovas vitner og Mormonere.

Til tross for alle nyheter om store vekkelser er behovet for en gjennomgripende vekkelser i Argentina tilstede.

Det er stort behov av opplæring av Kristne ledere, pastorer, som vil stå for sannheten. Liberal teologi er en trussel mot den evangeliske kirke.

En av de store misjonsutfordringene er derfor Bibeltro bibelundervisning og å utvikle misjonsvisjonen innefor den nasjonale menighet.

De minst evangeliserte områdene er:

a. Det tynt befolkede området Patagonia i syd og områdene i nord og vest Argentina.

Når vi taler om nordområdene, må vi ta med at Indianerne i Chaco for det meste er nådd med evangeliet. Det gjelder Mataco (13.000) Toba (20.000) Dette er pinsemisjonærer, norske som har vært med om. Chiriguano (23.000) og andre grupper er nådd. Behovet her er bibeloversettelser på deres eget språk. Her er 21 ulike indianer språk i dette området.

b. 500.000 jøder som lever i området rundt Buenos Aires

c. Storby slummen.

Noen av storbyene: Buenos Aires 12.000.000 Cordoba 1.5 mill. Rosario 1.mill. Hele 82% av befolkningen bor i urbaniserte områder.

BRASIL

Kjempelandet på hele 8.500.000 km² og med over halvparten av hele befolkningen i Sør-Amerika 150.000.000. Stor blanding av mennesker fra hele verden.

Den Romersk katolske kirke teller 74% av befolkningen, men bare 12% er aktive. Det er 17.4 % protestanter og av disse er 16% evangeliske. Mest pinsevenner omkring 75%. En regner med at det i år 2000 vil være omlag 25% evangeliske i Brasil. I 1989 var det 139 misjonsorganisasjoner som arbeidet i Brasil tallet på misjonærer var 2.600, mens det fra Brasil var sendt 840 misjonærer fra 35

ARGENTINA

2.777.000 Km² stort, med 34.mill innbyggere, opplever store vekkelser særlig i de siste årene har en innefor den karismatiske vekkelser og Pinsebevegelsen opplevd stor vekst i noen områder. Av folket er 87% Europeere. Mange av minoriteter har klar forståelse av sin nasjonale identitet. 10% av befolkningen er Mestisere, de fleste Paraguayere, Bolivianere og Chilenerne. 1.9% er amerindian. Quechua 300.000 - Mapuche 50.000. Lavlandsfolk 208.000 De fleste av disse i Chaco og i Patagoia i sør.

Argentina er et Romersk Katolsk land, hele 87% tilhører kirken av disse er rundt 60 % aktive. Den evangeliske delen utgjør rundt 5 % Beregninger som er gjort sier at en i år 2000 forventer en vekst til 6.5 %

De vanskelige økonomiske tidene de seneste tiår har ført til at mange i de senere år har åpnet seg for evangeliet. Men det har også vært en stor økning av umoral og stoffmisbruk.

Motstanden mot protestantene henger ennå igjen, og har fått ny styrke gjennom veksten av Jehovas vitner og Mormonere.

Til tross for alle nyheter om store vekkelser er behovet for en gjennomgripende vekkelser i Argentina tilstede.

Det er stort behov av opplæring av Kristne ledere, pastorer, som vil stå for sannheten. Liberal teologi er en trussel mot den evangeliske kirke.

En av de store misjonsutfordringene er derfor Bibeltro bibelundervisning og å utvikle misjonsvisjonen innefor den nasjonale menighet.

De minst evangeliserte områdene er:

a. Det tynt befolkede området Patagonia i syd og områdene i nord og vest Argentina.

Når vi taler om nordområdene, må vi ta med at Indianerne i Chaco for det meste er nådd med evangeliet. Det gjelder Mataco (13.000) Toba (20.000) Dette er pinsemisjonærer, norske som har vært med om. Chiriguano (23.000) og andre grupper er nådd. Behovet her er bibeloversettelser på deres eget språk. Her er 21 ulike indianer språk i dette området.

b. 500.000 jøder som lever i området rundt Buenos Aires

c. Storby slummen.

Noen av storbyene: Buenos Aires 12.000.000 Cordoba 1.5 mill. Rosario 1.mill. Hele 82% av befolkningen bor i urbaniserte områder.

BRASIL

Kjempelandet på hele 8.500.000 km² og med over halvparten av hele befolkningen i Sør-Amerika 150.000.000. Stor blanding av mennesker fra hele verden.

Den Romersk katolske kirke teller 74% av befolkningen, men bare 12% er aktive. Det er 17.4 % protestanter og av disse er 16% evangeliske. Mest pinsevenner omkring 75%. En regner med at det i år 2000 vil være omlag 25% evangeliske i Brasil. I 1989 var det 139 misjonsorganisasjoner som arbeidet i Brasil tallet på misjonærer var 2.600, mens det fra Brasil var sendt 840 misjonærer fra 35

misjonsselskaper.

Behov: Det er klart at i et land med slike folkemengder vil det alltid være stort behov for arbeidere, men sett fra et misjons synspunkt, er nå de evangeliske kirker aktive og utadrettede i sin virksomhet. Så bortsett fra noen mindre indianergrupper er det:

- 1: 1.millioner japanesere som trenger evangeliet. Ca. 10.000 evangeliske troende i blant dem.
- 2: 60.000 Chinesere, som for det meste bor i Sao Paulo. De har 12 mindre menigheter, men antallet kristne er mindre en 2%
- 3: Brasils storbyer er velkjent, med sine gatebarn, en enorm og nesten uoverkommelig utfordring. Byer som Brasilia 1,5 mill. Sao Paulo med nærmere 20mill. Rio de Janeiro henimot 15.mill. og ellers en rekke byer med 2 og 3 millioner mennesker.
4. En utfordring er også skoler og universiteter hvor en når de unge. Her satses det bevist med teltmakerarbeid. Altså kristne studenter og lærere i skolemiljøet. Misjonærer som vinner den kommende generasjon.

BOLIVIA

Landet er det tynneste befolkede land i Sør-Amerika med sine 6.500.000 på 1.099.000km², som betyr at det bor 6 personer pr. km². Befolkningen er 10% Europeere, 25% Mestisere og 64 % Amerindians. Av disse utgjør Quechua, Aymara og blanding av Aymara og Cuechua utgjør 62 % av befolkningen, mens lavlandsfolket som består av 33 grupper utgjør 2%.

Den siste prosenten består av ulike grupper utlendinger.

Landet er katolsk, og offisielt tilhører 91% den katolske kirke, en regner at 8 % er protestanter, og Bahai, som er i sterk vekst særlig blant høylandsindianerne.

Det er 6.5% evangeliske, og en beregner veksten frem mot år 2000 til omkring 10%.

I Bolivia er høylandsindianerne fortsatt en utfordring for misjonen.

Bibelundervisning og trening i lederskap er viktige områder.

Også Bolivia har sine storbyproblemer og fattigdommen skaper store behov for hjelp til barn og ungdom.

Bibeloversettelser har vært et behov og er fortsatt et satsingsområde. Men på dette området er det gjort svært mye.

Skolene er en utfordring i Bolivia som i andre land.

CHILE

757.km² og 12.000.000 innbyggere av blandet herkomst, men 91.3 % regnes som Chilenerne. 20.% Europeere 71.3% blandet av flere folkeslag. 6.2% amerindians pluss en del små grupper andre.

83% av befolkningen bor i urbaniserte soner. 40 % av dem i nærheten av hovedstaden. og hele 85 % i sentrale provinser.

Chile har hatt en kolossal evangelisk kirkevekst de siste 30 år. Det er over 500 evangeliske organisasjoner i landet, og omtrent 1/5 part av befolkningen har en forbindelse med en Pinsemenighet eller annen evangelisk virksomhet. Størrelsen på den evangeliske bevegelsen gjør at de troende tar sitt ansvar seriøst. Det er respektabelt å være en evangelisk. 22% av befolkningen er evangeliske. Den katolske kirke regner 63%. Det er omkring 400 misjonærer i Chile og 40 misjonsorganisasjoner arbeider der, mens Chile selv har sendt omkring 100 misjonærer. % av evangeliske regnes å være 25 i år 2000 .

En av de store utfordringer i Chile i dag er å hjelpe den voksende misjonsbevegelsen i landet.

Av unådde grupper nevnes

1. Araucans som er den største stammen.
2. Rapa Nui som er mest Polynesiere, Øy beboere.

Det er kommet sterk henstilling om hjelp fra pinsevner i Chile om hjelp til arbeidet.

HONDURAS

4.500.000 innbyggere, 112000 km² Folket er 84 % Mestisere og hvite, 8% er Eurafrican. 7% Amerindian. Og en del andre folkeslag.

Hovedstaden er Tegucigalpa med 550.000 innbyggere. leseferdigheten er omkring 60%.

Den Romersk katolske kirke er dominerende med 93% av befolkningen som medlemmer, men bare 18% regnes som aktive. Det er omkring 10% protestanter og av disse utgjør de evangeliske omkring 9%, Beregnet % evangeliske i år 2000 15. Det er relativt stort antall misjonærer her.

NICARAGUA

130.000 km² og vel 3.000.000 innbyggere. Managua er hovedstad med omkring 800.000 innb. Av folket er 83% spansktalende de utgjør 68% Ladino. European. 14% Amerindian 1% og så er det 12% engelsk talende afrikanere. Staten er sekulær, men 78% tilhører den Romersk Katolske Kirke. Det er ca. 9 % Protestanter av disse er 6.5% evangeliske, beregnet evangeliske innen år 2000 er 8.5.

Landet led i mange år av krig og store problemer, dette gjorde landet fattig og utarmet, et stort jordskjelv i Managua og en sterk og aggressiv evangelisering har gjort at de evangeliske har hatt stor vekst. i 1960 var bare 2% av befolkningen evangeliske.

På grunn av krigen har det vært stort behov for utenlandshjelp til utvikling og oppbygging av landet. Det har vært satset stort også fra Kristne i Amerika og Europa.

Behov:

Pionerarbeidere, som sammen med den nasjonale bevegelse kan bygge menigheter og delta i lederutvikling. Misjonærer må vise sterk takt og tone, ettersom nasjonalismen og utenlandshatet fra borgerkrig og konflikt med Amerika også merkes i blant de kristne menigheter.

PARAGUAY

407.000 Km² stort og 3,600.000 innbyggere, de aller fleste lever i en omkrets av 100 km fra hovedstaden som er Asuncion og har 950.000 innbyggere. Det offisielle språket er spansk, men 90 % snakker Guarani. Ellers taler 10% Portugisisk.

85 % kan lese og skrive.

Den katolske kirke er meget sterk i dette landet og 91.5 % tilhører kirken og så mange som 40% av dem er aktive. Det er 4% protestanter og av disse er 2.5 evangeliske.

28 misjonsselskaper arbeider i landet og har til sammen 235 misjonærer. Mennonittene utgjør den sterkeste protestantiske kirken, fulgt av den Lutherske kirken.

På grunn av den sterke katolske kirke og relativt svake evangeliske menighet er det fremdeles behov for misjonærer og hjelp utenfra i Paraguay, selv om man de siste år har opplevd en positiv utvikling, og ser at nasjonale tar ansvar. Indianerne har vært et forfulgt folkeslag, men misjonens innsats har vært med og bedret deres kår, selv om det har vært stor motstand fra ulike politiske og antropologiske grupper.

Behovene er mange: Menighetsbygging og ledertrening, bibelundervisning, bibelmisjon, m.m.

PERU

1.285.k² og omkring 20.000.000 innbyggere, landet ligger øst og vest av Andesfjellene med store jungelområder i Amazonas. Hovedstaden er Lima med nær 6.000.000 innbyggere inkludert havnebyen Callao.

Språket er spansk. 45% av befolkningen er Mestisere, 54 % er Indianere. Høylandsindianere er Quechua, over 9 mill og 1mill. Aymara. Det er 330.000 lavlandsindianere som har lokale 41 språk.

88% av befolkningen er skrive og lesekyndige.

Landet har religiøs frihet, men den katolske kirke dominerer også her. 89% av befolkningen hører til kirken, men bare 20 % er aktive. Protestantene utgjør ca.4% De evangeliske er 3% av disse.

Det er 890 misjonærer i landet, som arbeider for 60 misjonsorganisasjoner.

Landet har i de senere år kjempet med store problemer og innbyrdes uro, dette utarmer folket og gjør livet vanskelig.

Peru er fortsatt regnet som er pionerland for misjon, store utfordringer i mange byer, og blant annet Quechua folket.

Det finnes etniske minoriteter som Sigøynere, som fremdeles snakker Romani, her er 60.000 kinesere som bare har en menighet og et misjonær ektepar som arbeider blant dem.

HVA MENER VI MED NYE MÅL?

Jeg går ut fra at vi egentlig ikke tenker på målet, men på målgruppen. Målet har Jesus gitt oss: "Gjør alle folkeslag til mine disipler". Men for å nå dette målet må vi sette delmål og innrette arbeidet mot bestemte målgrupper. I dette arbeidet er det viktig å lytte til Mesteren røst og følge den ledelse som vi føler er Herrens. Vi vet ut fra apostlenes gjerninger at selv Paulus i blant kunne ha vanskelig med å forstå hva Herren ville. Ap.gjr.16. Nettopp her ville Herren vise Paulus en ny målgruppe. Det at man ser etter nye målgrupper betyr ikke at de som har arbeidet før har gjort feil, men vi opplever at samfunnstrukturer forandres og også folkegruppene. Misjonen har gjennom alle år vært svært fattigdomsorientert og det å hjelpe de fattige er både riktig og bibelsk, helt fra det gamle testamentet har Gud sagt at de fattiges nød er et ansvar som hviler på de rikes skuldrer. Vår misjon har blitt kalt "Buskmisjon", dette fordi vi ofte arbeidet langt fra de store sentra og dypt inne i skogene eller på fjellene. Årsaken er klar, for 50 år siden og mindre levde folket for en stor del der. I dag med urbanisering og sentralisering ser vi at landsbygdene fraflyttes og folket drar til de urbaniserte områder. Det er da viktig at vi er der. Når våre menighetsmedlemmer kommer til storbyen og havner i fattigområder og eller i slummen finner han da noen som kan hjelpe seg.

Et positivt resultat av evangeliet er at de troende høyner sin sosiale status og ofte kommer de seg inn blant middelklassen, men har vi hatt øynene åpne for denne gruppen, som ikke er fattige og ikke er rike, men som lever mellom to realiteter. Og hva med de rike, er de elsket av Gud. Eller tror vi at det er elefanten som skal gjennom et nåløye, og finner det umulig. Kanskje vi da skulle minnes at Jesus sa: "For mennesker er dette umulig, men ikke for Gud." Hva med studentene, skolene, har vi her en målgruppe som kan nås med evangeliet? En svensk Businessman som kom til Bolivia for å lede et misjonsprosjekt oppdaget en målgruppe blant handelsstanden.

Barna har alltid vært vårt hjerte nært, og den nye gruppen blant dem heter "gatebarna". Hundrevis av tusener, og folk ofrer villig til slike tiltak.

NYE VEIER - HVA MENES MED DET?

Er det snakk om eksperimenter og merkverdigheter, nei. Men vil vi nå nye mål må vi også finne nye veier. En liten studie av Jesus virksomhet viser oss at han ikke gikk av veien for noen utradisjonelle metoder. Men han mistet aldri målet av syne. Det er et takkeemne at misjonen har lyktes at menighetene vokser, at det finnes nasjonale ledere og samfunn. Fremtidens misjonær vil foruten å være pioner også være medspiller og støttespiller på det nasjonale laget. Kanskje han vil stå i et spesielt arbeid, men i overensstemmelse med den nasjonale menighet. Fremtidens misjonær vil kanskje være mer gruppe orientert, mer målrettet om vi kan si det. Han konsentrerer seg om ett oppdrag, på gaten, i slummen, blant barna, som lærer på bibelskolen, eller blant forretningsfolk, politikere, blant studenter, som teltmakere, på verkstedgulvet eller i sjefsstolen. Alle veier fører til Rom, blir det sagt, og i overført betydning må jeg si alle veier vi velger må føre til målet.

Og la oss for all del ikke glemme det Guddommelige kallet og ledelsen, kraften og nådegavene. Vi er Guds medarbeidere.

De Latin-Amerikanske landene har mye felle, mange av utfordringene er like, det bør derfor også være en mulighet til en større utnyttelse av ressursene både med tanke på mennesker og økonomiske opplegg.

INNLEGG V/ JOHN AGERSTEN

Hva menes med nye mål?

- Hovedmålet er det samme som alltid: Forkynne evangeliet og vinne mennesker for Kristus. Men delmålene eller målgruppene kan endres underveis.
- Nye mennesker - barn og unge.
- Flytting inn til storbyene gir nye målgrupper der. Det gir misjonen store utfordringer. 73% av befolkningen i Sør-Amerika bor i storbyer.
- Nye menneskegrupper - de rike - middelklassen.

En misjonærs oppgave er som en stilasje som taes ned når bygget "er ferdig". Stilasjen kastes ikke, men brukes på nytt et annet sted.

Hva menes med nye veier?

- kan være nødvendig å ta i bruk nye arbeidsmetoder.
- ikke være redd for å ta i bruk utradisjonelle veier for at hovedmålet skal nås.
- økt satsing på nasjonalisering, internasjonalisering og undervisning. Tror Herren i tiden framover vil oppreise mange nye budbærere.

INNLEGG V/ RUDOLF LARSEN

Et tema som var tatt opp i et kristent paraguaysk blad nylig var: Hvor er paraguaysk misjon blitt av? - eller hvilket som helst av de Sør-Amerikanske lands misjon? Menighetene bør begynne å tenke på misjon - aposteltjeneste for å gå til nye steder.

- Utfordring til misjonærene: fostre fram utsendinger til nye steder og folkeslag.

Bladet tok også opp temaet: Samhold = enhet - fellesskap.

- Utfordring: få fellesskapet til å fungere - framelske fellesskapsfølelse: en paraguaysk bevegelse.
- Økende narkotikaproblem.
- Utfordring: nå dem - arbeid blant dem.
- Vi må heller ikke være så opptatt med nye mål, at vi lar det gamle ligge brakk.
- Det må være en naturlig vekst fra gamle veier over til de nye, for å få varige resultater.
- Det vanskelige ved å tenke nytt er å avlære seg det gamle.
- Utfordring: avlæring! Avlære "antikvariske" måter å tenke og handle på som ikke lenger fungerer. For å klare det, trenger vi å gi plass til Den Hellige Ånd i våre liv.

INNLEGG V/ ELSE PALMA JOHANNESSEN

Vi har fått ilden. - Den skal bringes til Sør-Amerika. Tankene går til pionermisjonærene - de brakte ilden - de la et grunnlag som vi bygger videre på.

Viktig at vi har menighetens støtte i det vi gjør, - da har vi virkelig støtte. Den som sender og den som går er en helhet.

- TV-arbeidet: gjennom det får vi en stor kontaktflate, - vi når bl.a. mange nøkkelpersoner. Gjennom TV såes det ut. Vi må også ha tro for å vente på at det skal spire og vokse.
- Det er også en utrolig nød blant de rike.
- New Age er for full fart inn i Sør-Amerika.
- Det er behov for unge mennesker som kan gå inn i Universitetene - som kan nå ungdommene der.
- Det er behov for misjonærer som underviser, men samtidig har en ydmyk holdning ovenfor de nasjonale.
- Slummen er også en stor utfordring.

Det er viktig at vi ser helheten i arbeidet. Vi er med i en helhet i det vi gjør.

ORDET BLE DERETTER GITT FRITT.

FØLGENDE HADDE ORDET:

Laila Bauge: Hjemme pga. av barna og deres skolegang. Ønsket bedre tilrettelegging for barnefamilier når det gjelder undervisningen - også videregående. Barna er en Guds velsignelse til oss!

Gro Agersten: Viktig spørsmål - behov for nytenkning. Mange muligheter finnes. Viktig med samarbeid med andre misjoner. Kontakt misjonskontoret for orientering om muligheter for statsstøtte og/eller stipend for elever i videregående. Vi må også ta stilling til konsekvensene ved å ha barna i utlandet det meste av barn- og ungdomstiden. Hva ønsker vi for dem?

Else Navarro: Nødvendig å forkynne evangeliet for barn og ungdom på en radikal måte: veien til frelse, en personlig opplevelse og åndsåp. Barna har samme verdi som voksne. Barna kan brukes som ressurser i Guds rike!

Knut Asplund: Nytenkning når det gjelder utsending av misjonærer. Overføre "ubrukte" underhold for kortere eller lengre tid fra de som blir hjemme noen år til nye som skal ut. Underholdet blir lett "borte". Arbeidsutv. og misjonskontoret bør engasjere seg aktivt i å kontakte menighetene om dette.

Ingvald Skretting: gav takk til dem som hadde ansvar for skole og internat. Problem i forbindelse med å sende barna bort på internat. Vi som har vært med en del, bør være med å legge til rette for skolgang etc. for nye medarbeidere.

Kjell Kvarstein: tok fram behovene blant de utslåtte i Sør-Amerika. Herren har åpnet vei for arbeid blant narkomane i Paraguay. Den tidligere norske skolen i Atyrà blir nå et rehabiliteringssenter for dette arbeidet.

Kjell Kjeldsen: Vår primære oppgave må være å forkynne evangeliet og bygge opp menigheter. Verden i seg selv er en synkende skute, - det er Guds menighet som vokser oppover og som kan forandre samfunnet.

Carina J.Arca: fortalte litt om sin oppgave som lærer for to misjonærbarn. Behov for misjonærer som kan gå inn i arbeidet på et nivå som de nasjonale. Ofte reagerer vi på de nasjonales holdninger f.eks. til tjeneste/belønning. Hvem har skapt disse holdningene - er det misjonærene?

Kjell Arne Johansen: Inspirerte til å se at "hele verden er vårt sognekall". Også hjemme er vi "ute"! Bruk ditt kalls salvelse i Norge - inspirer til misjon! Salvelse er smittsomt!

Astrid Jensen: Målet er sjelers frelse. Nye veier: Vi får åpenbarning fra Herren. Han vil vise oss nye steder og nye måter mens vi er i arbeidet. Vis de nasjonale ansvar helt fra starten av arbeidet!

Avslutning v/ Reinert Innvær: Hvis vi skal formidle ilden fra Herren, må vi leve i Herrens nærhet. Misjonen er et resultat av et brennende hjerte. Ilden brenner, tenner og brer seg!

Nasjonalisering - lokalisering vil si bærekraftig - selvutviklende.

Internasjonalisering - samarbeid over landegrensene - nasjonal identitet hos de vi vinner. Framover i et viktig oppdrag: å blåse ild i misjonsgløden i de nasjonale menighetene! De nasjonale møter Kristus i oss!